

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Ing. J. F.**

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2024, č. j. 23248/24/5100-00460-708633

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 9. 10. 2024 domáhala zrušení shora vymezeného rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím zamítl žalovaný rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 8. 4. 2024, č. j. 1403148/24/3207-70461-807026, kterým prvostupňový správce daně zamítl odvolání žalobkyně a zastavil odvolací řízení ve věci odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru na daň z nemovitých věcí na rok 2021 ze dne 14. 2. 2024 (dále také jen „platební výměr 2021“).

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. Podle žalobkyně je napadené rozhodnutí nezákonné. Především má za to, že odvolání podané proti platebnímu výměru 2021, které podala dne 2. 4. 2024, bylo podáno ve lhůtě stanovené § 109 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“). Včasnost odvolání žalobkyně prokazuje obálkou, v níž byla předmětná zásilka (platební výměr 2021) doručována a údaji na ni uvedenými; na obálce je uvedeno, že adresát nebyl dne 16. 2. 2024 zastižen, a proto byla zásilka uložena dne 19. 2. 2024. Písemnost je přitom ve smyslu § 47 odst. 2 daňového řádu doručena 10. dnem od uložení, tedy 29. 2. 2024, tudíž podala-li žalobkyně odvolání dne 2. 4. 2024, když poslední den zákonné lhůty připadl na státní svátek, podala odvolání včas.
3. Podle žalobkyně žalovaný v bodě 23 napadeného rozhodnutí uvádí, že obálka osvědčuje uložení zásilky, avšak z rozhodnutí není zřejmé, jak naložil s argumenty žalobkyně, tedy zejména jak naložil s argumentem posledního dne uložení dne 29. 2. 2024, podle něhož musel být dnem uložení den 19. 2. 2024. Navíc dle údaje čísla zásilky, které identifikuje zásilku v Pošta Online – sledování zásilek, jehož printscreen žalobkyně navrhla k důkazu, je uvedeno, že zásilka byla dne 16. 2. 2024 připravena k doručení a dne 19. 2. 2024 uložena. Podle žalobkyně žalovaný nijak neřešil možnou nesprávnost údajů na doručence, kterou osvědčil jako důkaz za situace, kdy jako důkaz osvědčil i obálku, přičemž doručenka obálce odporuje a argumenty na ní se vylučují.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a předně odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Nejprve připomněl, že z doručky předmětné zásilky – platebního výměru 2021, vyplývá, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 16. 2. 2024, přičemž je na doručence zaškrtnuto, že adresát nebyl zastižen a bylo zanecháno poučení. Poslední den lhůty pro uložení tak uplynul 26. 2. 2024. Doručenka je přitom podle § 51 odst. 1 daňového řádu veřejnou listinou. Za této situace, bylo-li odvolání podáno až dne 2. 4. 2024, bylo podáno opožděně.
5. Žalovaný se dále v napadeném rozhodnutí vyjádřil také k obálce navržené žalobkyní v odvolacím řízení jako důkaz. Zdůraznil přitom opětovně povahu doručky jako veřejné listiny a uvedl, že žalobkyně neprokázala, že by k uložení zásilky došlo až dne 19. 2. 2024, přičemž kopie obálky, ve které byla doručována předmětná písemnost, naopak spíše potvrzuje, že zásilka byla uložena dne 16. 2. 2024, neboť jsou na ní uvedeny údaje „16. 2. 2024 – 29. 2. 2024“, přičemž tento interval není charakterizován uvedením popisku či podobným údajem. Vedle těchto údajů jsou uvedena slova „Nezastižen, Oznámeno, Uloženo a B.“.
6. Pokud žalobkyně navrhla provedení důkazu „Poštou Online“, zdůraznil žalovaný zejména, že tento důkaz žalobkyně nepředložila v rámci odvolacího řízení, přičemž soudní řízení správní není pokračováním daňového řízení a není možné, aby se žalobkyně pokoušela napravit v soudním řízení svou liknavost v daňovém řízení.

Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Ve věci rozhodl u ústního jednání dne 6. 8. 2025, u kterého žalobkyně doplnila, že nepovažuje listinu z „pošty online“ za nový důkaz, když již v odvolání uvedla, že navrhuje obálku a ve vyjádření v rámci odvolacího řízení uvedla, že navrhuje obálku včetně údajů na

ní. Je třeba vycházet z údajů o prvním a posledním datu na obálce a z toho, kdy je možné obálku vyzvednout; je třeba rozlišovat skutečnost, kdy zásilka připravena k doručení a kdy je připravena k vyzvednutí adresátem. Nadto navrhl k důkazu doručení napadeného rozhodnutí a výslech doručovatelů doručujících předmětnou zásilku.

9. Jádrem sporu v projednávané věci je především postup daňových orgánů, které vycházely ve svých úvahách zejména ze skutečnosti, že doručení v daňovém řízení je veřejnou listinou a dále posouzení, zda mohla žalobkyně v rámci soudního řízení účinně navrhnout k prokázání doručení rozhodnutí prvostupňového správce daně (další) důkazy, které neoznačila, resp. nepředložila již v daňovém řízení.
10. Krajský soud na prvním místě musí zdůraznit, že s ohledem na to, že podle § 51 odst. 1 daňového řádu je doručení u písemností doručovaných v daňovém řízení držitelem poštovní licence **veřejnou listinou** (což neplatí u doručení ve správním řízení; viz např. rozsudky NSS ze dne 20. 8. 2021, č. j. 2 As 306/2019 – 49, nebo ze dne 14. 7. 2017 č. j. 5 As 242/2016 – 27), bylo na žalobkyni, aby předložila důkazy k prokázání opaku ohledně data doručení rozhodnutí prvostupňového správce daně, než plyne z uvedené veřejné listiny (doručení v daňovém řízení). Podle krajského soudu však bylo zásadně nutné, aby žalobkyně veškeré takové důkazy předložila již žalovanému v odvolacím řízení, neboť jedině tak bylo možné zajistit, aby žalovaný mohl vzít uvedené důkazy v úvahu a řádně se s nimi vypořádat.
11. Lze připomenout, že Nejvyšší správní soud konstatoval například již ve svém rozsudku ze dne 16. 4. 2015 č. j. 5 Afs 89/2013 – 29, že *„těžiště dokazování má probíhat před správními orgány, přičemž není úlohou správních soudů provádět složitá dokazování a nabrázovat takto, co měl již před nimi učinit správní orgán ... Správnímu soudu přísluší v rámci soudního přezkoumání správního rozhodnutí posoudit, zda správní orgán provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřebuje zodpovědět. Soudní řízení správní není pokračováním správního řízení. Úloha správního soudu je tak primárně přezkumná, v zásadě se nejedná o soud nalézací, byť je správní soud samozřejmě oprávněn v přiměřeném rozsahu doplnit dokazování provedené správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.).“*
12. V řízení přitom nebylo zjištěno, že by žalobkyni cokoli bránilo navrhnout již v daňovém řízení důkazy listinou z aplikace „pošta online“, ze které mají podle žalobkyně vyplývat odlišné skutečnosti ohledně dat, kdy byla sporná zásilka připravena k vyzvednutí adresátem a kdy byla připravena k doručení.
13. Krajský soud proto nepřistoupil k doplnění dokazování uvedenými listinami; shodně soud uvážil i o dalších důkazních návrzích, zejména výslechu doručovatelů sporné zásilky; ani zde soud neshledal žádné okolnosti, které by žalobkyni bránily takový důkaz navrhnout v daňovém řízení.
14. Jestliže je tedy primárně nutné vycházet z toho, že doručení, jakožto listina o doručení sporné písemnosti, má povahu veřejné listiny a že bylo na žalobkyni, aby tvrdila opak a navrhl ke svým tvrzením relevantní důkazy, musí soud přisvědčit žalovanému, že žalobkyni se v daňovém řízení nepodařilo prokázat její tvrzení o tom, že sporná zásilka byla připravena k vyzvednutí adresátem až dne 19. 2. 2024. Tato skutečnost totiž bez dalšího nevyplývá z obálky, v níž byla doručována sporná zásilka. Lze přisvědčit žalovanému, že údaje uvedené na druhé straně obálky spíše nasvědčují tomu, že obálka byla uložena, tedy připravena k vyzvednutí již dne 16. 2. 2024 v souladu s údaji na doručence, přičemž podle

krajského soudu obálka neobsahuje údaje, z nichž by bylo možno bez dalšího dovodit něco jiného.

15. Není přitom ani pravdou, že by se žalovaný, jak namítá žalobkyně, nevypořádal s její argumentací stran konce běhu úložní lhůty (29. 2. 2024). Podle krajského soudu tak žalovaný učinil dostatečně v bodech 22 - 24 napadeného rozhodnutí, na které soud pro stručnost odkazuje.
16. Lze tedy shrnout, že krajský soud se ztotožnil s argumentací žalovaného; neshledal přitom jakékoliv vady v daňovém řízení, které by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a nepřisvědčil ani námitkám nezákonnosti vznesené žalobkyní. Za daného stavu lze souhlasit s posouzením odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru 2021 jako opožděného.

Závěr a náklady řízení

17. Ze všech shora uvedených důvodů vyplývá, že žalobní námitky vznesené žalobkyní nebyly shledány důvodnými, a proto soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 6. srpna 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu